nerne ere ligelig fordelte blandt begge Køn;« — og ned til vor Tids Filosofer have erklæret, at Kvindens Evner ere ligesaa store som Mandens. Derfor er det indlysende, at Kvinden har samme Ret til at vælge sin Stilling som Manden, og at ethvert Menneskes rette Plads er den Stilling, som han eller hun bedst kan udfylde.

En anden Indvending er, at det vil gøre Kvinden mindre kvindelig, naar hun skal tage Del i Forretninger og Politik, blive Læge eller Jurist. Men det kan umulig gøre en Kvinde mere ukvindelig at beskæftige sig med alvorlige Studier end med Selskabsliv og Pynt. Maaske der i den næste Generation ikke vil blive saa mange »underdanige« Hustruer, der blindt adlyde deres Mænd, men der vil blive flere Hustruer, der kan hjælpe og sympathisere med deres Mænd, og færre, der blot vil betragte Ægteskabet som en Forsørgelsesanstalt. Og desuden er det forholdsvis faa, der opnaa den Lykke at finde en Forsørger. Hr. Elberling har i forrige Numer meddelt os, at der i 1880 var 160,878 ugifte Kvinder over 20 Aar i Danmark. Hvad skal der blive af alle dem blandt disse Kvinder, der skulle forsørge sig selv, især dem, der høre til den højere Middelstand? Skulle de alle blive Lærerinder, Bogholdere eller Syersker? Det vil sige arbejde syv à otte Timer om Dagen blot for det daglige Brød.

Og nu komme vi til en anden Side af Kvindesagen, nemlig til det Spørgsmaal: Hvorfor faar ikke Kvinden den samme Betaling for det samme Arbejde som en Mand, naar hun udfører det ligesaa godt? Spørgsmaalet er let at besvare. Det er paa Grund af Konkurrencen. Saa længe der er saa faa Stillinger tilgængelige for Kvinder, saa længe de alle søge de samme Næringsveje, saa længe vil deres Arbejde blive daarlig betalt. Som Regel ere Lærerinderne mere samvittighedsfulde og pligtopfyldende end Lærerne, men til hvad Nytte, naar der er fem tusind Lærerinder til at fylde fem hundrede Pladser? Det er en Selvfølge, at de blive slet lønnede. Men hvis de nød en Opdragelse, der gjorde dem i Stand til at udfylde de samme Stillinger, der ere aabne for Mænd, vilde dette ikke længer blive Tilfældet. De vilde da blive lønnede efter Fortjeneste og ikke efter Køn.

Som Sagerne nu staa, faar en Kvinde enten mindre Gage end en Mand vilde faa for det samme Arbejde, eller hun op-